

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jacobi Usserii Armachani Annales Veteris Et Novi Testamenti

Ussher, James

Lutetiæ Parisiorum, 1673

Cap. X. Annorum 430. peregrinationis Hebræorum, in duas æquales partes distributio; & 215. in Chananæa à Patriarchis peractorum declaratio; in qua Jacobi & posterorum ejus tempora, usque ad descensum

...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14425

& Grotio) in Agypto actum tulle statuens; orationem Exod. XII. 4. ellipticam esse vult, atque ita supplendum. *Habitatio filiorum Israel, qua habitaverunt in Agypto, fuit 70 usque ad annum CCCCXXX.*

Et si quidem in loci illius Geneleos Codicibus aliquibus, sicut in alterius inde traducti. Act. VII. 6. rarioribus quibusdam Latinae editionis exemplaribus, anni 430. pro 400. scripti reperirentur: ellipsis illa (quam in scripturis frequentissimam esse, juvenis ille eruditus nimis facile sibi persuaderi est passus) aliquo hic modo fieri potuisset. Verum quum ibi, & in textu Hebraeo, atque Samaritico, & in antiquis omnibus versionibus, Graeca, Latina, Chaldaica, Syriaca, Illyrica, Persica, Arabica, tricenariis illius numeri nullum compareat vestigium: neque numeri rotundatio, neque de mutato postea Dei consilio Rabincum illud commentum efficere valet, ut 430. anni in Exod. *ἑξαπονηκόντος* interpretationem suam mutuari debeant ex annis illis 400. in Genesi. Deinde quum Isaaci nativitas nullam divinam promissionem conjunctam secum attulerit: quomodo cum Pauli explicatione, [Galat. III. 17.] annos hos 430. a promissione Abrahamo de Christo facta dinumerantis, interpretatio ista conveniat? Respondet Langius; *fœdus à Deo confirmatum esse in Christum*, (juxta Apostoli sententiam) cum Isaac natus est, de quo scriptum est: *In Isaac vocabitur tibi semen*: hoc est, (ut ille exponit) *quamvis multi alii tibi filii sunt, per quos semen tuum multiplicabitur; tamen nobilissimum illud semen, in quo omnes generationes terra benedicentur, non ab alio quam Isaaco proveniet*. Indeque concludit; *quando Isaac diu & maximo desiderio expectatus in lucem prodit, pactum & promissionem Dei confirmata fuisse*. Sed, præterquam quod ab ipsa promissione Abrahamo facta, non à promissionis confirmatione, numerationem suam instituisse Apostolum, jam ante ostenderimus: ut Isaaci aut Jacobi, (à quo Christus oriturus erat,) ipsa nuda nativitas, pro confirmatione promissionis de benedicendis in Christo gentibus, fuerit habenda, nullam omnino veri præ se fert similitudinem. A Judæorum vero illorum sententia, qui propter peccata filiorum supra annos 400. additos fuisse 30. sunt opinati, tam alienum se fuisse ostendit Chaldaeus Paraphrastes in Cantic. II. 8. ut propter merita patrum & justitias matrum annos 190. illis detractos fuisse dixerit; peregrinationi Aegyptiacæ, cum vulgo Hebræorum, annos 210 tribuens.

C A P. X.

Annorum 430. peregrinationis Hebræorum, in duas æquales partes distributio; & 215. in Chananaea à Patriarchis peractorum declaratio; in qua Jacobi & posterorum ejus tempora, usque ad descensum in Agyptum describuntur; & Benja-

minem cum decem filiis, Judam cum duobus nepotibus (Hesrone & Hamale) eo simul descendisse, ostenditur.

EX tot sententiis de initio 430. annorum peregrinationis Hebræorum, à nobis hætenus productis, ut verissima, ita & communissima ea est, quæ ab exitu anni LXXV. Abrahami illud arcessit. De quo, in Chronico suo Georgius Syncellus (pag. 117.) *Ἡ τῶν υἱῶν ἀβραάμης τῶν ἐν γῆ Χαναάν ἀβραάμης ἦσαν ἑβδομήκοντα ἔτη, ἡ τῶν υἱῶν ἰσαάκ ἐν γῆ Αἴγυπτῶν ἦσαν ἑξήκοντα ἔτη, ἡ τῶν υἱῶν ἰακώβ ἐν γῆ Αἴγυπτῶν ἦσαν ἑξήκοντα ἔτη. ἡ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐν γῆ Αἴγυπτῶν ἦσαν ἑξήκοντα ἔτη.* (ubi nota, sub Israelis nomine ab ipso quoque Georgio comprehendi & Abrahamum & Isaacum) *ἡ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐν γῆ Αἴγυπτῶν ἦσαν ἑξήκοντα ἔτη.* Supputatio 430. annorum peregrinationis Israelis in terra Chanaanis & in Agypto, juxta prædictionem Dei Abrahamo factam, communi cum Interpretum Historiæ suffragio, à 75. Abrahami anno ducit exordium. Et Josephus Scaliger, in Canonum Isagogicorum, lib. 3. part. 2. cap. 2. *Quia à descensu Kabath vix dimidium annorum. CCCCXXX. colligi potest, propterea vetustissimi Judæi, tam ante quam post Christum, item Paulus Apostolus ad Galatas, Iosephus, interpretes Christiani, omnes uno ore, ab anno promissionis (qui est septuagesimus quintus Abrahami) illos CCCCXXX. annos ordiuntur. Adversus tot sententias aliter pronuciare, id fuerit, ut Lyricus dicebat, ἑμὸν γὰρ τὸ ῥῆμα, cum rationibus temporis manum conferere: ne addam, hoc factò verbum divinum contumelia exponi, & libidini forsorum, stolidorum, impudentissimorum interpretum vexandum obijci. Quare contenti sumus hæc simplicissimâ interpretatione, qua auctoritate, non demonstratione nititur. Qui negant Paulum Apostolum in illo celebri ad Galatas loco, initium annorum 430. ab anno promissionis deducere, (ne, quo digni sunt audiant) fruantur suo sensu, si dicitur ἡ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐν γῆ Αἴγυπτῶν ἦσαν ἑξήκοντα ἔτη. [I. Corinth. XI. 16.]*

Pari quoque consensu, non Eusebius solum & alii Christiani Chronographi, sed etiam Josephus Judæus, & ex exteris ante Christi tempora Demetrius, eumque secutus Alexander Polyhistor, (in libro de Judæis, ab Eusebio in libro 9. Preparationis Evangelicæ citato) horum 430. annorum spatium in duo æqualia partiuntur intervalla: prioribus 215. annis, peregrinationi Hebræorum in terrâ Chanaanis, (simul etiam comprehensa brevior illâ Abrahami in Agypto morâ) posterioribus 215. peregrinationi eorum in terrâ Aegypti assignatis. Josephi, de egressu ipsorum ex Agypto agentis, in libro 2. Antiquit. cap. 6. verba sunt ista. *Κατὰ τὸν δὲ τῶν Αἰγυπτίων μὲν ἔχοντες, αὐτῶν δὲ ἐξέρχοντες ἐν ἀλλήλοις, ὅτι ἰμὲν περὶ τὴν ἐν τῶν Αἰγυπτίων ἔχοντες, ἡ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐν γῆ Αἴγυπτῶν ἦσαν ἑξήκοντα ἔτη. ἡ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐν γῆ Αἴγυπτῶν ἦσαν ἑξήκοντα ἔτη. ἡ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐν γῆ Αἴγυπτῶν ἦσαν ἑξήκοντα ἔτη. ἡ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐν γῆ Αἴγυπτῶν ἦσαν ἑξήκοντα ἔτη.* Relinquerunt Agyptum mense Xanthico, lunâ quinquadecimâ, annis quadringentis & triginta postquam sator noster Abrahamus in Chananaeam

venet:

venit: post migrationem vero Jacobi in Egyptum annis ducentis & quindecim.

Alexander vero Polyhistor, ex Demetrio refert, *απὸ τῆς ἀναγραφῆς Ἀβραάμ ἐν τῷ ἔδαρ, ἃ ἰδὲται ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῆς γένεως, ὅτι ἐστὶν ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἰακώβ ἰδὲται, ἐν. αἰ.* Ex quo electus est gentibus Abraham, & ex Charan in Chanaanem venit, usque ad Jacobi in Egyptum adventum, annos fuisse CCXV. Annis deinde 17. post Jacobi adventum in Egyptum, Levin genuisse Caatham, Caatham quum esset 40 annorum genuisse Amramum, Amramum quum 78 esset annorum genuisse Mosem. Qui *αὐτὸς ἑξήκοντα* anni, licet pro libitu excogitati, ut legitimi admitti non debeant, additi tamen annis 80. quos tempore Exodi Mosem egisse Scriptura indicat, (Exod. VII. 7.) numerum 215 annorum complent; quem Hebræorum commemorati in Egypto fuisse tributum, non est dubium. A Demetrio, inquam: non (ut Johannes Morinus & Nicolaus Abramus putarunt,) Phalereo illo, qui sub secundo Ptolemæo cum LXX. divinæ legis interpretibus est conversatus; sed juniore altero, quem Ptolemæi quarti in scripto suo meminisse docuit nos, in 1. Stromatum suorum libro Alexandrinus Clemens.

Prioris vero 215. annorum summæ, à Demetrio commemoratæ, partes singulares diferte in Scripturâ habentur explicatæ. Quum enim 75. annorum fuerit Abraham quum ex Charane in Chanaanem est profectus; (Gen. XII. 4.) & 100. quum natus est ei Isaac; (Gen. XXI. 5.) colliguntur.

A profectioe Abrahami in terram Chanaanem usque nativitatem Isaaci anni 25
 A nativitate Isaaci, usque ad nativitatem Jacobi, (Genesios 15. 26.) 60
 A nativitate Jacobi, usque ad descensum ipsius cum tota familia in Egyptum. (Genes. 47. 9.) 13

Summa 215.

Jacobi filius Josephus 30. erat annorum, quum Pharaonis somnium exponens, septem primùm annos saturitatis, ac totidem deinde famis instare prædixit. (Genes. XLI. 46.) In eunte vero anno famis tertio, Jacob cum familiâ suâ descendit in Egyptum: (cap. XLV. 6.) quum filius Josephus jam esset annorum 39. ut ab Augustino etiam in libro 16. de Civitate Dei cap. 40. est notatum. Quibus 39. ab annis, quos tunc agebat pater 130. deductis relinquuntur 91. quot annorum Jacobum esse oportebat, quando ei natus est Josephus. In lucem autem editus est Josephus, quum finiti essent anni illi 14. quibus Jacobus avunculo suo Labani servivit pro duabus suis uxoribus (cap. XXX. 25. 26.) Quos ipsos 14. annos si à 91. iterum subduxeris manebunt 77. quæ Jacobi ætas erat, quum in Mesopotamiam veniens, Labani servire cepit; ductus in ipso servitutis initio, duabus illius filiabus, Leâ & Rachelâ: quemadmodum in Annalibus nostris, ad annum Mundi 2245. est ostensum. Neque aliud certe innunt verba illa, Genes. XXIX. 20. *Ita servivit Iacob pro Rachelâ*

Septem annos; qui visi sunt in oculis ejus tanquam dies paucissimi, propterea quod amabat eam. Inde enim ut à Lydiato nostro in Adversariis suis est notatum) apparet, eum positum esse amatâ; alioquin enim visi essent plures non pauciores. Nam desiderium facit ut quæ revera sunt momentanea, videantur diuturna: quemadmodum apud nos quoque; vulgari proverbio dicitur, *iis qui alicujus reid desiderio tenentur, unumquemque diem videri annum, donec possiantur.* Et Prov. XIII. 2. *Spes protrahit agrum efficit animum.* Ideoque Quod in commate 21 Statim sequitur, *Et dixit Labani Iacob, Da mihi uxorem meam;* per conjunctionem causalem & verbum temporis plusquam perfecti (quo Hebræi carent) rectius exprimeretur: *Dixerat enim Labani Iacob, Da mihi uxorem meam.* Ut ostenderetur quo pacto, jam inde à servitutis initio, Iacobus Leâ simul & Rachelâ positus fuerit: quod in subsequente historia plenius explicatur.

Datam vero fuisse Jacob utramque uxorem, quum restaret adhuc peragendum septennium servitutis alterum, consentiunt omnes fere Interpretes: illud commatis 27. *Imple hebdomadam hujus,* cum Hieronymo in Traditionibus Hebraicis & Augustino quæstione 89. in Genesim, de septem diebus nuptialis convivii interpretantes. Sed in prioris iidem septennii exordio æque id fieri potuisse, minus advertentes, in unius septennii spatium 12. liberorum Jacobi natalia conjicere coacti sunt, quum ipsa Lea continuatis partibus Rubenem, Simeonem, Levin & Indam, enixa fuerit: & quum parere desisset, Rachelâ sororis exemplo incitata Zelpham ancillam marito substituerit; quæ Gadem primo, & sequente anno, Asherem illi peperit; ipsaque iterum Lea, Issacharem primum deinde Zabulonem, ac postremo Dinam filiam peperit. Quas novem conceptiones & partus, si non alio quam 40. dierum puerperii (ex more, Levitic. XII. 2. 4.) interposito intervallo, sese invicem subsecuti, & novem mensium Solarium spatio, unumquemque factum in utero materno gestatum fuisse posuerimus; ipsum septennium, tot libetis in lucem producendis, non suffecturum deprehendemus. At scriptura, præter Josephum ultimo in loco à Rachelâ in lucem editum, Danem quoque & Naphalim, ex ancilla ipsius Bala prius susceptos commemorat. Quibus Jacobus Salianus, (nihil necesse esse putabat ad septimestres partus, cum Chronico Hebræorum & Genebrardo, hic confugere) ut locum commodum invenire posset; jam tum, quum Lea gravida incederet, ancillam ipsius Zelpham ad Jacobi lectum denuo admissam, indeque Asherem ancillæ, post Issacharem Domine filium, natum fuisse statuit: quemadmodum in ejus Schemate nativitatibus Patriarcharum, anno Mundi 2283. subjecto, videre licet. Quod incommodum Dionysius Petavius ut evitaret, & ordinem natalium Patriarcharum in Historiâ præmonstratum, conservaret; paulo post admissam secundum Zelpham, ipsam quoque Leam concepisse vult: indeque, anno XIII. servitutis natum

fuisse

à Petav. docti temp. lib. 9 cap. 19. & l. 13 ad annum mundi 2297

Joh. Morini ætate. Bibl. & N. Abram. in Append. lib. 9. Phazi V. Tell.

fuisse ex Zelpha Asher, è Lea vero Issachar inuenit anno, & exeuntes Zabulon. Verum sacra historia natalium non ordinem solum, sed interstitium quoque simul nobis exhibet. Quis enim dubitet, Si Lea eodem firme quo Zelpha tempore partui fuisset vicina, qui suo potius, quam ancillæ filio, Asheris nomen indidisset? Dicebat enim; *Beate est mihi, nam beatam prædicabunt mulieres*: ideoque vocavit nomen ejus Asher: (cap. XXX. 13.) Et interposita inter natum Asherem & conceptum Zabulonem, de mandragoris à Rubene primogenito in agro inventis & ad Leam allatis, narratio, non modo interstitium jam dictum confirmat, sed etiam grandioris tum Rubenem ætatis fuisse evincit, quam Petavianæ rationes eum fuisse patiantur; quæ annorum tantum trium cum dimidio eum constituunt, quum abiens in agrum, flores illos colligeret.

A nativitate Josephi usque ad Jacobi reditum in Chananam, anni fuerunt VI. in quibus Labani ille servivit pro mercede. Gen. XXXI. 41.) A Jacobi in Chananam adventu usque ad ortas inter Josephum (annorum 17. existentem cap. XXXVII. 2.) & fratres inimicitias, anni fuerunt XI. atque inde usque ad Jacobi & suorum in Ægyptum descensum (quando annorum 39. fuisse Josephum, est ostensum) anni XXII. Quo tempore cum Benjamin decem filiorum fuerit pater; (cap. XLVI. 21.) etiam si eorum aliquos gemellos fuisse ponamus, (polygamiz enim suspicionem ætatis ejus ratio vix admiserit) plurium tamen quam XXII. annorum eum tum fuisse oportuit, & quinquennio circiter, ante medii intervalli finem in lucem editum; quum Iacobus pater 104. fuisset annorum, frater Iosephus 13. Ante nativitatem Benjaminis, raptus Dinæ & Sichimitarum cædes accidit: (cap. XXXIV.) eamque mox secuta Iacobi in Berthele habitatio; (cap. XXXV. 1. 16.) quam Hebræi, in Sedar Olam Rabba cap. 2. sex tantum mensium fuisse dicunt. Neque diuturnam hic moram, hinc nativitas Benjaminis, illinc Simeonis & Levi ætas, ad perpetrandam Sichimitarum cædem idonea, facile est admittenda. In apocrypho XII. Patriarcharum Testamento, Levi se quasi annorum viginti fuisse ait, quando cum fratre Simeone Sichimitas cæcidit. Alexander Polyhistor ex Demetrio (apud Eusebium libro 9. Præparationis Evangelicæ) eumque Petavius & Saliarius insecuti, Levin tunc annorum 20. cum dimidio, Simeonem annorum 21. mensium 4. fuisse volunt. Quæ ætas ad tamaudax facinus aggrediendum minus videtur fuisse idonea. Sed hi, integro licet decennio post Iacobi in Chananam reditum, Sichimitarum cædem peractam statuunt, fratrum tamen natalia in secundum servitutis septennium conjiciunt: quum ex nostrâ sententiâ, horum natalia ad primum referente, Sichimitarum cædem sexennio post Iacobi reditum factam supponente, à Levi annum ætatis 24. & Simeone annum 25. agente, cædem illam fuisse peractam consequatur.

Porro eorum, qui cum Jacobo descende-

runt in Ægyptum, numerus, à Mose in Genes. XLVI. 26. 27. ita habetur explicatus. Omnes anima que ingressa sunt cum Jacobo in Ægyptum, egressi è femore ejus, præter uxores filiorum Iacobi, omnes anima sexaginta sex erant. Filii autem Josephi qui editi sunt & in ea Ægypto, sunt anima due: sic omnes anima domus Iacobi, que venit in Ægyptum, sunt septuaginta. De quo Hieronymus, in Traditionibus Hebraicis in Genesin. *Manifestum est, omnium animas, que ingressæ sunt Ægyptum de femoribus Iacob, fuisse septuaginta: dum sexaginta sex postea ingressæ sunt, & repererunt in Ægypto tres animas, Ioseph scilicet cum duobus filiis ejus; septuagesimus autem ipse fuerit Iacob.* Sed cum scripsisset Moses, Iosephum vidisse Ephraimi filios usque ad tertiam generationem, & filios Machiris filii Manassis, in genibus suis suscepisse; cap. L. 23. editionis vulgatæ Græcæ, quæ LXX. interpretibus tribuitur, auctori placuit ista hujus XLVI. capituli Genesios commati 20. adjicere. *Fuerunt autem filii Manassis, quos ei peperit concubina Syria. Machir. Machir autem genuit Galaad. Filii autem Ephraim fratris Manassis, Subalaam & Taam. Filii autem Subalaam, Edom.* Et quinque hæc catalogo Moisaico additis, commate 27. concludere; omnes animas, que cum Jacobo ingressæ sunt in Ægyptum, fuisse septuaginta quinque.

Quandoquidem vero quinque isti superadditi in rerum naturâ nullo modo esse potuerunt, quando Jacob in Ægyptum venit, & filios Joseph, nepotes suos avos ipsorum, minores quam novem annorum pueros invenit: Augustinus, libro 16. de Civitate Dei, capite 40. veræ Scripturæ vera ista fuisse existimans, ad violentam illam expositionem hic se recipere est coactus; introitum Jacob in Ægyptum, quando cum in septuaginta quinque hominibus Scriptura commemorat, non unum diem vel unum annum, sed totum illud esse tempus quandiu vixit Joseph per quem factum est ut intrarent. Quam tamen ob alias quasdam difficultates occurrentes, ad ipsam quoque Hebraicam veritatem, eamque hic secutam editionem vulgatam Latinam, accommodandam censuerunt, Abulenſis, Pererius, Delrius, Cornelius à Lapide, Bonfrerius, Menochius, Tirinus, in Genes. cap. XLVI. Saliarius, ad annum Mundi 2329. num. 21. & alii: ex ipsis illis 70. à Mose in textu originali commemoratis, eo quo in Ægyptum descendit Iacobus tempore, nondum natos fuisse descendentes. Quorum sententiam diligenter expendit & refellit Tornielius, ad annum Mundi 2329. à num. 4. ad 8.

Verum alios hic omnes Nicolans Abrahamus longe superat. Illa enim commatis 8. verba; *Hæc sunt nomina filiorum Israel qui ingressi sunt in Ægyptum*, non de 70. illis Iacobi posteris, sed de filiis proprie dictis intelligenda esse asserit. *Qui autem, (inquit) è filiis ejus propagari recensentur, non ideo nominantur, quod jam nati fuerint, & cum Iacobo in Ægyptum descenderint (neque enim usquam id Scriptura dicit:) sed occasione filiorum commemo-*

à Abram. in
Phar. vero
Tolam. 1. p.
cap. 27.

rantur

ranteur præcipui quique, qui partim cum ipso venerunt, partim post ejus descensum nati sapientia laude rerumque gestarum gloria, præ cæteris floruerunt. Atque in hoc commento adeo ille sibi placet, ut Sic demum rem concludat. *Hic explicandi modus, si alium (præter me) auctorem haberet, cæteris anteponeendus videtur: quod nullam vim adferat scriptura, nec aliter verba sumat, quam ut pure sonant, (quod potissimum in h. storia sacra spectandum est) & omnes difficultates exolvat, quibus intricantur ii, qui aliam insunt rationem.* Præclare sane: quum illud ipsum, in quo primarius difficultatis nodus consistit, omnino non attingat: quâ ratione septuagenarius animarum in Ægyptum intrantium numerus salvari possit, si plures vel pauciores eò ingressæ fuisse dicantur. Septuagenarius enim ille numerus in tribus diversis locis à Mose discrete legitur expressus.

Eorum primus ille est, quem ex Geneleos XLVI. 27. jam produximus: *Omnes anime domus Jacobi, qua venit in Ægyptum, sunt Septuaginta.* Secundus habetur in ipso libri Exodi initio. *Hæc sunt nomina filiorum Israelis qui venerunt in Ægyptum: venerunt autem cum Jacobo, quisque cum domibus (vel familiis) suis: tum, recensitis Jacobi filiiis proprie dictis, in comitate 5. subjicitur. Erant omnes anime eorum qui egressi sunt de femore Jacobi Septuaginta.* Tertius ille est, Deuteronom. X. 22. *In septuaginta animabus descendit pater tuus in Ægyptum: & ecce nunc multiplicavit te Dominus Deus tuus sicut astræ cæli.* Ex quo videre licet, eos qui certum & definitum Israelitarum numerum, reipsâ in Ægyptum descendit, in septuagenario isto Calculo nolunt agnoscere, non modo vim scripturæ verbis inferre, sed etiam ipsum Mosis scopum plane evertere; qui non alius erat, quam ut, ex quâ paucis in Ægyptum descendit, quam multi deinceps orti fuerint, dilucidius intelligeretur; juxta illam confessionis formulam, primitias offerentibus à Deo præscriptam, Deuter. XXVI. 5. *Syrus perieus erat pater meus, qui descendit in Ægyptum hominibus paucis, ut peregrinaretur illic; evasit autem illic in gentem magnam, robustam, & amplam.*

Ex tribus vero exemplis, quibus Nicolaus cum aliis adstruere est conatus, aliquos ex 70. illis à Mose commemoratis, nondum fuisse natos, quum Jacob in Ægyptum descenderet, (Erenim & Onan in Chananaâ pridem mortui, & Iosephi nepotes quinque, in Græca editione superadditi, ad numerum hunc septuagenarium non pertinent) primum à numero filiorum Rubenis est petitum quod ab illo sic urgetur. Ruben duos tantum liberos ante migrationem susceperat, ut probat Salianus ex illis Rubeni verbis, Genes. XLII. 37. *Duos filios meos interfice, si non reduxero illum tibi, qui si jam plures liberos sustulisset, non dixisset, duos filios meos, sed, duos è filiis meis interfice.* Ejus tamen filii quatuor, Genes. XLVI. 9. in Jacobi familia numerantur. Resp. Non probat hoc Salianus, sed ut suspicionem proponit, paraphrasi illa Philonis (in

libro de Joseph) suffultam. *Eis dampnata est deus dicitur, ut & perierit & spoliata, & robore amittente.* Do tibi duos filios obsides, quos solos genui: hos interfice, nisi, &c. Simul tamen monet Abulensem contendere quatuor illos jam tum fuisse genitos; & duos Rubenem dixisse filios, ut eos uni opponeret. *Et forte satius est ita dici; ne difficultates hoc loco sine necessitate angeamus:* inquit ipse Salianus. Et verba hunc in modum reddidit Tremellius: *Hos duos filios meos morti tradito.* Ac si ex quatuor filiis duos tantum, qui tunc præsentés aderant, pater indicasset.

Secundum exemplum est filiorum Benjaminis; de quo Nicolaus idem Benjamin, & (inquit) vix ad tertium ac viceesimum ætatis annum pervenerat; jam tamen undecim (decem volebat dicere) in ejus familia recensentur, quorum aliquos ejus nepotes fuisse Septuaginta viri tradiderunt. Sed Benjaminem vix ad XXIII. ætatis annum tum pervenisse, probari non potest, quum Scripturæ rationes (ut jam vidimus) XXVII. eo tempore illum fuisse annorum facile patiantur: quâ ætate, liberorum decem potuisse illum esse patrem, nihil impedit. Ex his quidem editio vulgata Græca, quæ septuaginta illis verbis tribuitur, tres tantum immediatos Benjaminis facit filios, è reliquis, sex nepotes, & unum pronepotem constituens. Ita enim ea habet. *Tri 3 Binaim, Bala, & Gera. Filii autem Benjamin, Bala, & Bochor, & Asbel. Fuerunt autem filii Bala, Gera, & Noeman, & Anchi, & Rbos, & Mamphim, & Ophim.* (quod nomen in Romanâ editione est omissum) *Gera autem genuit Arad.* Quæ nepotum hic distinctio, non minus quam quinque Josephi nepotum superadditio, Augustinum ad duriorém illam explicationem confugere compulit. *Quia in filiis suis plerumque appellatur Jacob, hoc est in posteris suis; & per Ioseph eum constat in Ægyptum intrasse: introitus ejus accipiendus est, quandiu vixit Ioseph, per quem factum est ut intraret. Toto quippe illo tempore nasci & videri potuerunt omnes qui commemorantur, ut 75. anime compleantur usque ad nepotes Benjamin.*

In textu vero Hebraico, sicut etiam in Chaldaicis paraphrasibus Onkelosii & Jonathanis, versione Syrâ, editione vulgatâ Latinâ, & Iosepho libro 2. Antiquit. cap. 4. omnes isti decem, ut immediati Benjaminis filii recensentur. Tremellius tamen in notis ad I. Chronic. VIII. 2. Et Bonfrerius ad Genes. XLVI. 21. etiam nepotes in filiorum numero promiscue hic recenseri existimant: quod in Numeror. XXVI. 40. Arad & Naaman, & in I. Chronic. VIII. 3. 4. Gera & Naaman, filii Belæ esse dicantur. Sed nihil obstat, quo minus dici potest tres filios habuisse Balam, patris suis cognomines. In loco certe Chronicorum, textus Hebræus duos ejusdem nominis habet Geras: textus vero Syrus, duos Geras simul & Naamanes; alteros Benjaminis filios, alteros ejusdem ex filio Belâ, vel Bala nepotes.

Augustin. qu. 173. in Genesim.

Belian. an. Mund. 2329 num. 7.

Tertium exemplum est Hefron & Hamul nepotum Judæ Patriarchæ ex filio Phares : qui cum hoc descensus tempore vix primum annum exegisset ætatis suæ, non possunt filii ejus geniti esse, nisi post viginti circiter annos, nedum ingressi esse Ægyptum cum avo & pravo. Ita Salianus : probationis suæ fundamentum à Geneleos cap. XXXVIII, 1, deducens; ubi *Scripturam aperire docere asserit, Judam accepisse uxorem eodem tempore quo Joseph abductus est in Ægyptum.* Et cum Augustinus quæstione 128: in Genesim, difficultati huic emergenti aliquatenus occurreret, dixisset, fortasse Mosem hic recapitulatione usum; posterius narrasse, quæ ante aliquot annos facta essent; admittendam esse hanc *ἐπινοήσαντων*, ille negat: tum quia Scriptura dixerit id factum *אחרי כן* in tempore ipso (vel illo potius) tum quia, si hoc conjugium venditionem antecessisset, nihil erat causæ, cur non etiam ante venditionem narraretur, ne præcipua Josephi historia inutiliter interrumpere, quod fufius ab Abulensi contra Aben Ezra disputatum esse monet.

Et Aben Ezra quidem, quem multo (sed irritò) conatu Abulensis hic ivit oppugnatum, recapitulationem sive hysterosim, hanc non observavit solum, sed etiam exceptionibus adversus eam à Saliano jam allatis studiose simul occurrit. Causâ enim interfertæ hoc in loco historię reddit istam, ut magis inde elucesceret, quam longe aliter se Iosephus gesserit in negotio heri sui, quam frater ipsius Judas hic se gesserit: locutionem autem istam, *in tempore illo*, eodem modo in Deuteronom. X. 8. usurpari notat; quomodo & ab aliis est observatum, *in die illo*, sine determinata aliqua temporis notatione, sed decies in veteri & novo Testamento esse positum. Hocque ipso in loco, *in tempore illo*, non ad illud, quo in Ægyptum venditus est Iosephus, sed quo ipse Judas in Chananzam cum patre advenit, referendum esse defendimus. Ex nostra vero hypothese, primi paternæ servitutis septennii anno quarto natus Judas, ætatis 18, egisset annum, quo tempore in Chananzam primum est ingressus: sub finem vide licet ætatis, exeunte anno Mundi, juxta nostras rationes 2265. Mox ibi uxore ducta Chanantide, in anni 2266. ætate, Erem; in 2667. sub veris exitum; Onanem; & in anno 2668. post veris initium Selam, suscipere ex eâ potuisset.

Apparens deinde Jacobo Deus, eandem fecunditatis benedictionem soboli ejus impertit, quam antea Noachi filiis communicaverat, (Genes. X. 1. 7.) dicendo; *Cresce & multiplicare, Gens & cæcus gentium erit ex te*, (cap. XXXV. 11.) Unde, ut tunc apud primos Orbis renovati instauratores (quemadmodum in V. operis hujus capitulo à nobis est ostensum) sic & nunc apud Jacobi posteros, ut statim ab incunte pubertate opera liberis daretur, in usu esse ceptum videatur. Ita sub exitum veris anni 2280. Eri, annum ætatis decimum quintum & pubertatis primum ingresso, similiterque sub exitum veris, anni 2281. Onani uxorem Thamarum dare pater potuisset. Mox vero

Onane ob scelus à Deo morte affecto, edixit Judas Thamaræ nurui suæ, ut tantisper videat in domo patris maneret, Donec Sela tertius filius adolefceret. Quo paulo post initium veris anni 2282. pubertatem assecuto, Judas à morte uxoris sese consolaturus, Thimnam, ad tendendam gregem suam, sub ætatis sequentis initium abiit. Ibi Thamaræ, socii mente de filio Selâ ipsi non dando satis perceptâ, sortum se simulans, ex ipso Judâ duorum liberorum mater est affecta. Hac ratione sub finem huius anni 2283. gemelli illi Phares & Zara in lucem fuerint editi: annis 15. cum quadrante, prius quam Jacob cum familiâ in Ægyptum descenderet. Ita sub initium anni 15. Pharesi nasci potuit Hefron, sub finem Hamul; vel, si gemelli fuerunt, sub finem ambo; & infantes simul cum patre in Ægyptum ingredi. Quâ in re totâ cum nihil sit quod vel naturæ vel rationi repugnare deprehendatur, æquo lectori relinquimus judicandum, an non hæc potius admittenda fuerit, quam sententia illa altera, quæ Hefronem & Hamulum, licet longe postea in Ægyptum natos, à Mose tamen inter eos qui cum Jacobo descenderunt in Ægyptum, numeratos, fuisse statuit.

CAP. XI.

De annis 215. peregrinationis Israelitarum in Ægypto. Argumenta pro diuturniore eorum morâ allata solvuntur: in quibus, de B. Iobi & Iobabi Idamæorum regis temporibus, ac Iosue genealogia agitur. Anni exodi incerti characteres.

A Profectione Abrahami ex Charane, usque ad Jacobi descensum in Ægyptum, annos 215. peregrinationis Hebræorum in terrâ Chanaanis effluxisse Scripturæ testimoniis comprobatur est. Quibus ex integre 430. annorum peregrinationis summa subductis; æqualis 215. annorum relinquatur numerus, Ægyptiacæ ipsorum peregrinationi assignandus. Quo vero tempore in Ægyptum Jacobus descendit, filium ejus Iosephum 39. fuisse annorum est ostensum: quos si à totius vitæ centum & decem annis. (Gen. L. 21.) subtraxeris, supererunt.

A descensu Jacobi in Ægyptum, usque ad mortem Iosephi, anni	71
Inde ad Mosis natiuitatem usque,	64
A natiuitate Mosis ad exitum Israelitarum ex Ægypto, [Exo. VII. 77]	80
Summa, 215.	

Anni 71. & 80. quos ex Scripturâ habemus, simul juncti 151. efficiunt: qui ex 215. totius peregrinationis Ægyptiacæ deducti 64. relinquunt annos, interstitio inter Iosephi obitum & Mosis ortum, tribuendos. Iudæi, quinquennio ante Abrahami profectionem ex Charane 430.

annorum

a Salian. ad
ann. Mundi
2229. num.
10.

b Id. ad ann.
Mundi. 2306.
num. 45.